

Szanowni Państwo
Z wielką satysfakcją przekazuję Państwu kolejny numer Kwartalnika samorządowego „Nasza Gmina Słaboszów”, w którym zamieszczone są relacje z wydarzeń organizowanych na terenie naszej gminy.

W samorządzie i o samorządzie

Obrady Rady Gminy Słaboszów

W dniu 24 lutego 2016 roku odbyła się Sesja Rady Gminy Słaboszów, której przewodniczył Pan Apoloniusz Dulewski – Przewodniczący Rady Gminy Słaboszów.

Zgodnie z porządkiem obrad powołany został sekretarz obrad oraz przyjęty protokół z poprzedniej sesji. Pani Wójt odczytała sprawozdanie z wykonania uchwał poprzedniej Sesji.

Rada Gminy wysłuchała:

1. Sprawozdania z wykonania średnich wynagrodzeń nauczycieli na poszczególnych stopniach awansu zawodowego.
2. Raportu z realizacji Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii za 2015 rok.
3. Sprawozdania z realizacji Roczego Programu Współpracy Gminy Słaboszów z organizacjami pozarządowymi.
4. Sprawozdania Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Słaboszowie z realizacji zadań z zakresu wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej za 2015 rok.

Ponadto podjęte zostały uchwały w następujących sprawach:

- 1/przyjęcia Wieloletniej Prognozy Finansowej Gminy Słaboszów
- 2/zmiany Uchwały Budżetowej Gminy Słaboszów na 2015 rok,
- 3/ustalenia wzorów formularzy informacji oraz deklaracji dla celów podatku rolnego, podatku leśnego oraz podatku od nieruchomości,
- 4/udzielenia dotacji celowej dla Powiatu Miechowskiego,
- 5/udzielenia pomocy finansowej dla Powiatu Miechowskiego,
- 6/przyjęcia Programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie Gminy Słaboszów w 2016 roku.

Investycje gminne w I kwartale 2016 r.

Gmina Słaboszów złożyła wniosek o przyznanie środków z budżetu Województwa Małopolskiego związanych z wyłączeniem z produkcji gruntów rolnych tj. budowa i modernizacja dróg dojazdowych do gruntów rolnych Jazdowice – do pól dł. 1100 mb. Zakres robót obejmuje wykonanie koryta drogi, naw. Bitumicznej na podbudowie w-wa dolna i górna z kruszyw oraz niezbędnych prac towarzyszących. Planowany termin wykonania zadania do dnia 10.10.2016r.

W miesiącu marcu Gmina Słaboszów złożyła wniosek do Urzędu Marszałkowskiego o udzielenie pomocy finansowej na realizację zadania Odnowa Kapliczki (Figury) w miejscowościach Święcice i Maciejów. Planowany termin realizacji zadania do dnia 31.10.2016r.

W miesiącu marcu Gmina Słaboszów również złożyła wniosek do Ministerstwa Sportu i Turystyki o dofinansowanie remontu boiska sportowego w miejscowości Słaboszów w ramach Programu Modernizacji Infrastruktury Sportowej. Planowany zakres rzeczowy zadania: remont murawy, budowa ogrodzenia, utwardzenie części działki w pobliżu bramy wjazdowej, remont obiektów małej architektury oraz oświetlenia.

Wydarzenia kulturalno – sportowe

Ferie 2016 w Bibliotece Gminnej

W czasie ferii zimowych nasza placówka oferowała zajęcia dla dzieci w wieku przedszkolnym, szkolnym i młodzieży. Maluchy bawiły się zabawkami, oglądały książeczki i czasopisma dziecięce, oraz brały udział w zajęciach ruchowych. Uczniowie szkoły podstawowej, oraz młodzież mieli możliwość skorzystania z nowości wydawniczych w wypożyczalni, a w czytelni z prasy młodzieżowej. Część osób brała udział w zajęciach komputerowych. W czasie tych zajęć była możliwość rozwiązywania dyktand, rebusów i zagadek internetowych, ćwiczenia w programie Paint. Młodzież mogła skorzystać z e-kursu z matematyki w ramach programu MegaMatma uczy w bibliotece. Liczba uczestników zajęć w czasie ferii wyniosła ogółem 35 osób.

Anna Mielus
Kierownik Gminnej Biblioteki

Wypożycz

MegaMatmę w bibliotece

U nas możesz
"wypożyczyć" kod dostępu
do MegaMatma.pl.

- M** Pobierz kod dostępu z biblioteki do domu.
- M** Zarejestruj się w serwisie MegaMatma.pl i zrealizuj kod.
- M** Ucz się matematyki on-line przez miesiąc.
- M** Rozwiązuj klasówki i testy.
- M** Sprawdzaj wiedzę, wzory i definicje.

Przyjdź ponownie do biblioteki po **następny kod!**

MegaMatma pomoże Ci w problemach z matematyką!

WWW.MEGAMATMA.PL

Choinka noworoczna w SP w Janowicach

Choinka noworoczna wpisała się na stałe w kalendarz imprez organizowanych w Szkole Podstawowej w Janowicach. 9 stycznia 2016 roku na zabawę choinkową do szkoły licznie przybyli uczniowie, rodzice, zaproszeni goście oraz przyjaciele szkoły. Swą obecnością choinkę szkolną zaszczyliły władze Gminy Słaboszów: Wójt Gminy Pani Marta Voznak, Przewodniczący Rady Gminy Pan Apoloniusz Dulewski, radny pan Jerzy Pilawski, Przewodnicząca Rady Rodziców pani Anna Ziętara – Dela. Po powitaniu przez Pana Dyrektora Janusza Schaba przybyłych gości i zebranej społeczności lokalnej oraz złożeniu życzeń noworocznych imprezę poprowadziła przewodnicząca Samorządu Uczniowskiego, która przypomniała o Święcie Babci i Dziadka składając im serdeczne życzenia a następnie zaprosiła wszystkich na występy teatrzyków klasowych. Na scenie zrobiło się kolorowo. Kolejno zmieniała się scenografia i pojawiali się bohaterowie w baśniowych strojach. W przedstawieniach wzięli udział wszyscy uczniowie. Po każdym przedstawieniu aktorzy byli nagradzani gromkimi brawami.

Jako pierwsza wystąpiła grupa kolędnicza „Herody z Janowic”, którą od lat prowadzi pani Jolanta Borkowska, kultywując tradycje kolędnicze naszego regionu.

Następnie zaprezentowała się klasa I, która wraz ze swoją panią: Anną Kubiś przygotowała inscenizację pt.: „Kłopoty Burka z podwórka”.

Klasa II pod opieką swojej wychowawczynie Renaty Bróg zaprezentowała się w Jasełkach.

Klasa III ze swoją wychowawczynią Jolantą Borkowską przygotowała przedstawienie z okazji Dnia Babci i Dziadka pt. „Dzień Babci”.

Uczniowie z klasy IV pod okiem pani Doroty Reguckiej przedstawili bajkę „Calineczka”

Wychowawczynie klasy V, pani Maria Gola przygotowała wraz ze swoimi uczniami inscenizację pt.: „Jak wół do karety”.

Na zakończenie uczniowie klasy VI wykazali się swoimi zdolnościami aktorskimi w przedstawieniu kabaretowym „Księżę szuka żony”, które przygotowali wraz ze swoją wychowawczynią panią Beatą Chojnacką.

Po występach artystycznych Rada Rodziców zatroszczyła się o posiłek. Wszyscy uczniowie zjedli smaczny obiad, a następnie odbyła się zabawa taneczna do której przygrywała kapela. W trakcie zabawy organizowane były konkursy. Uczestnicy imprezy bardzo dobrze się bawili. O godz. 17.00 wszyscy zmęczeni, ale zadowoleni udali się do domów.

Dzień Babci i Dziadka

15 stycznia 2016r pan dyrektor Janusz Schab w Szkole Podstawowej w Janowicach przywitał Babcie i Dziadków naszych przedszkolaków . O godz. 11³⁰ rozpoczęło się przedstawienie z okazji Dnia Babci i Dziadka. Przedszkolaki w uroczystych strojach przywitały bardzo serdecznie wszystkich gości. Później były kolędy, pastoralki, piosenki oraz taniec, wszystko ku radości i uciechu Babć i Dziadków. Ci drudzy nie kryli wzruszenia i niejednemu zakręciła się łezka w oku. Na koniec były życzenia, uściski, prezenty wykonane własnoręcznie przez dzieci. Dopełnieniem tej uroczystości był słodki poczęstunek przygotowany przez rodziców. Zamieszczone poniżej zdjęcia pokazują to, czego nie dało się opisać słowami. Część artystyczną z dziećmi przygotowała pani Ewa Reroń z pomocą pani Joanny Głąb.

My kolędnicy kolędujemy dobrą nowinę wam tu niesiemy.....

19.Ogólnopolskie Spotkania Dziecięcych i Młodzieżowych Grup Kolędniczych PASTUSZKOWE KOLĘDOWANIE, które odbyło się w Podegrodziu w dniach 30-31 stycznia 2016r, przebiegało w miłej sympatycznej atmosferze. Nasz zespół, a mianowicie: zespół „Herody z Janowic”, występował w sobotę 30 stycznia 2016 roku. Na początek powitał wszystkich - Krzysztof Bodziony, dyrektor podegrodzkiego GOK. Celem spotkań było ukazanie zwyczajów i obrzędów bożonarodzeniowych jako ważny element **kultywowania tradycji kultury ludowej swojej małej ojczyzny** oraz upowszechnieniu jej w środowisku dzieci i młodzieży. Tradycje odwiedzin kolędniczych, które obejrzelśmy w różnych regionach mają inne formy. Są grupy z gwiazdą, z szopką, pasterze przedstawiający pastorałkę, są też grupy takie jak my przedstawiające tzw. **Herody czyli sceny biblijne z dworu króla Heroda**. Inne grupy prezentowały kolędę z turoniem, były też draby czyli psotnicy przebrani w słomiane chochoły. Poszczególne regiony mają swoje charakterystyczne postaci w widowisku. W jednych widownię bawił osobliwy dziad, w innych postać żyda albo cyganka.

JEST TO STAROPOLSKI ZWYCZAJ CHODZENIA PO KOLĘDZIE -„HERODY”

Hej tam, herody! Wdziwajcie brody, Strójcie się, strójcie i kolędujcie!

Niech dzisiaj hula Marcel za króla – Hej, kolęda! Kolęda! ...

W tym roku w przeglądzie wzięło udział 20 dziecięcych i 11 młodzieżowych grup kolędniczych z różnych województw: małopolskiego, podkarpackiego, świętokrzyskiego i innych. Otrzymaliśmy pamiątkowy dyplom w postaci haftowanych „Podegrodzkiego Serca”. W zgodnej opinii zarówno licznie zgromadzonej publiczności jak i jury konkursowego prezentacje konkursowe były na wysokim poziomie i o bardzo zróżnicowanej tematyce. Świadczy to o istniejącej, wciąż żywej tradycji kolędowania. Występowaliśmy w składzie: **Król Herod –Marcel Dyduch, Marszałek-Jakub Babiarsz, Turek –Szymon Starczynowski, Żyd-Mikołaj Doniec, Śmierć –Klaudiusz Gaura, Diabeł –Jakub Malżycki, Ułan- Szymon Horyń, Hetman-Mateusz Ogorzały, Gardehetman- Krzysztof Nocuń**

Ostatecznie po ogłoszeniu wyników otrzymaliśmy 3 miejsce na tymże spotkaniu. Cieszymy się z możliwości uczestniczenia w tak barwnej i już historycznej imprezie, która z roku na rok pozwala na pokazywanie lokalnych tradycji i wymianę doświadczeń. Tym miłym akcentem kończy się dla nas tegoroczny okres karnawału, który będziemy bardzo miło wspominać pod hasłem noworocznego kolędowania.

Przygotowała:
H.J.Borkowska-Czekaj

Informacje

Zebrania sprawozdawczo-wyborcze OSP

Zgodnie z harmonogramem ustalonym na posiedzeniu Zarządu Oddziału Gminnego Związku Ochotniczych RP w Słaboszowie w dniu 07 grudnia 2015 roku w miesiącu styczniu i lutym odbyły się zebrania sprawozdawczo-wyborcze w Ochotniczych Strażach Pożarnych na terenie gminy. Zebrania odbywały się przy dobrej frekwencji strażaków, w atmosferze wzajemnego zrozumienia, współpracy oraz realizacji zadań wynikających z ustawy o ochronie przeciwpożarowej. Osoby zaproszone uczestniczące w zebraniach to:

1. Dh Adam Domagała – Prezes Oddziału Powiatowego ZOSP RP W Miechowie.
2. Pan st. Bryg. Mgr m.in. Grzegorz Kosiński Komendant Powiatowy PSP w Miechowie
3. Pan Stanisław Pietras – przedstawiciel KP PSP w Miechowie
4. Dh Stanisław Krawiec – Komendant Gminny OSP
5. Pani Marta Vozsnak – Wójt Gminy Słaboszów
6. Pan Dulewski Apoloniusz – Przewodniczący Rady Gminy w Słaboszowie
7. Pan Marek Drożdż – Sekretarz Zarządu Oddziału Gminnego ZOSP RP w Słaboszowie.

Zadania jakie stawiają sobie Ochotnicze Straże Pożarne na 2016 rok to:

- remonty i utrzymanie obiektów strażackich,
- doposażenie w umundurowanie i sprzęt
- wyszkolenie oraz badania strażaków

Oprócz tematyki strażackiej na zebraniach poruszane były sprawy związane z wydatkami na poszczególne zadania jakie realizuje gmina w ciągu roku m.in. oświata, służba zdrowia, inwestycje drogowe, gospodarowanie odpadami komunalnymi. Trwały dyskusje na temat sprawy realizacji środków z funduszu sołeckiego na modernizację obiektów strażackich.

Wykaz OSP, Prezesów i Naczelników z terenu Gminy Słaboszów 2016 rok.

OSP Janowice

Rok założenia – 1926

Zarząd OSP

Prezes – dh Marek Pilawski
 Wiceprezes N-k – dh Jerzy Słabowski
 Wiceprezes – Grzegorz Pawłowski
 Sekretarz – Tadeusz Nowak
 Skarbnik – Marek Nocuń
 Gospodarz – Marian Zdechlik

Komisja Rewizyjna

Przewodniczący – Włodzimierz Sowa
 Wiceprzewodniczący – Jerzy Pilawski
 Sekretarz – Florian Biały

Przedstawiciel do ZOG

Jerzy Pilawski

Delegaci na Zjazd Gminny

Jerzy Pilawski
 Jerzy Słabowski
 Tadeusz Nowak
 Włodzimierz Sowa

OSP Kalina Wielka

Rok założenia – 1957

Prezes – dh Wojciech Gaik
Wiceprezes-Naczelnik – Mucha Tomasz
Wiceprezes – Pieronek Piotr
Z-ca Naczelnika – Lis Zbigniew
Sekretarz – Choryń Rafał
Skarbnik – Kochański Konrad
Gospodarz – Pieronek Mieczysław
Kronikarz – Trybulec Stanisław
Komisja Rewizyjna OSP
Przewodniczący – Doniec Dariusz
Sekretarz – Wolnicki Damian
Członek – Miziewicz Jarosław
Delegaci na Zjazd OG
Gaik Wojciech
Wolnicki Damian
Kochański Konrad
Pieronek Piotr
Lis Zbigniew
Przedstawiciel do Zarządu OG
Mucha Tomasz

OSP Kropidło

Rok założenia – 1968

Prezes – dh Ryszard Jaros
N-k – dh Andrzej Koziół
Wiceprezes – Lewinowski Józef
Sekretarz – Migas Arkadiusz
Skarbnik – Grądkiewicz Eugeniusz
Gospodarz – Michalski Janusz
Komisja Rewizyjna OSP
Przewodniczący – Kabza Henryk
Sekretarz – Lewinowski Jan
Członek – Cieślak Karol
Delegaci na Zjazd
Grądkiewicz Eugeniusz
Jaros Ryszard
Przedstawiciel do ZOG
Lewinowski Józef

OSP Słupów

Rok założenia – 1961

Prezes – dh Malara Dobrosław
Wiceprezes N-k – dh Nowak Łukasz
Wiceprezes – Szych Arkadiusz
Z-ca naczelnika – Ragan Łukasz
Sekretarz – Migas Lucjan
Skarbnik – Nowak Teresa
Gospodarz – Nowak Oskar
Komisja Rewizyjna OSP
Przewodniczący – Ścipiór Dariusz
Sekretarz – Wójcik Barbara
Członek – Kowalski Mirosław
Delegaci na Zjazd OG
Malara Dobrosław
Nowak Łukasz
Budzyń Sławomir
Przedstawiciel do ZOG
Budzyń Sławomir

OSP Nieszków

Rok założenia – 1928

Prezes – dh Stanisław Nowak
N-k – dh Henryk Janus
Wiceprezes – Stanisław Krawiec
Z-ca naczelnika – Nowak Adam
Sekretarz – Wolski Jerzy
Skarbnik – Wolski Tomasz
Gospodarz – Koneweczki Jan
Członek – Czerw Józef
Komisja Rewizyjna OSP
Przewodniczący – Skwara Witold
Sekretarz – Góra Józef
Członek – Milewski Michał
Delegaci na Zjazd
Nowak Stanisław
Janus Henryk
Wolski Tomasz
Janus Gabriel
Przedstawiciel do ZOG
Krawiec Stanisław

OSP Śladów

Rok założenia – 1961

Prezes – dh Robert Zegan
N-k – dh Andrzej Szafirski
Wiceprezes – Sitkowski Janusz
Skarbnik – Tadesz Babiarz
Sekretarz – Apoloniusz Dulewski
Gospodarz – Mariusz Kawiorski

Komisja Rewizyjna

Przewodniczący – Szych Ryszard
Sekretarz – Antolski Michał
Członek – Babiarz Jacek

Delegaci na Zjazd

Zegan Robert
Szafirski Andrzej

Przedstawiciel do Zarządu

Zegan Robert

OSP Ilkowice

Rok założenia – 1925

Prezes – dh Waldemar Otak
Wiceprezes-naczelnik - Adrian Trafiałek
Wiceprezes – Rafał Kosalka
Z-ca naczelnika – Paweł Migas
Sekretarz – Tomasz Szymczyk
Skarbnik – Marcin Juszczyk
Gospodarz – Kamil Wywiół

Komisja Rewizyjna

Przewodniczący – Stanisław Cabaj
Sekretarz – Paweł Zych
Członek – Tomasz Migas

Delegaci na Zjazd

Marcin Juszczyk
Adrian Trafiałek

Przedstawiciel do Zarządu Gminnego

Otak Waldemar

OSP Święcice

Rok założenia – 1954

Prezes – dh Władysław Madetko
N-k – dh Jerzy Czubala
Z-ca naczelnika – Cała Arkadiusz
Sekretarz – Stanisław Nowak
Skarbnik – Nocoń Marian
Gospodarz – Cała Czesław
Członek – Szastak Bartłomiej

Komisja Rewizyjna

Przewodniczący – Stanisław Pasek
Sekretarz – Szarek Piotr
Członek – Marcin Nocoń

Delegaci na Zjazd

Madetko Sławomir
Wawrów Zygmunt
Szastak Bartłomiej

Przedstawiciel do ZOG

Czubala Jerzy

OSP Słaboszów

Rok założenia – 1984

Zarząd OSP

Prezes – dh Czesław Dobrzański
Wiceprezes N-k – dh Sławomir Chacia
Z-ca Naczelnika – Mirosław Konieczny
Sekretarz – Stanisław Dąbrowski
Skarbnik – Mariusz Wójcik
Gospodarz – Adam Gwiazda
Kronikarz – Sylwester Milewski
Członek – Łukasz Chacia

Komisja Rewizyjna OSP

Przewodniczący – Roman Marzec
Wiceprzewodniczący – Wojciech Milewski
Sekretarz – Leszek Zaręba

Przedstawiciel do ZOG

Mirosław Chojnacki

Delegaci na Zjazd Gminny

Stanisław Dąbrowski
Adam Gwiazda
Roman Marzec

W związku z rozbieżnościami dotyczącymi interpretacji działalności jednostek OSP oraz korzystania z budynków strażnic przekazanych tymże jednostkom przez Gminę w użyczenie poniżej przekazuje Państwu skan pisma przesłanego do Zarządów wszystkich jednostek OSP działających na terenie Gminy Słaboszów.

Słaboszów, dnia 02 maja 2016 roku

Znak: OSO.5540.14.2016

Panowie Prezesi Zarządów OSP

.....

.....
/ Prezes OSP/

Mając na uwadze liczne kontrowersje dotyczące działalności statutowej OSP działających na terenie Gminy Słaboszów, a także dotyczące budynków strażnic będących własnością Gminy Słaboszów, a oddanych w ramach umów użyczenia jednostkom OSP na działalność statutową pragnę zaakcentować następujące kwestie.

W oparciu o § 7 ust. 2 wspomnianych umów wynajem przedmiotu użyczenia innemu podmiotowi wymaga pisemnej zgody Użyczającego. Nie przestrzeganie wspomnianego zapisu grozi wypowiedzeniem warunków umowy.

Ochotnicze Straże Pożarne są stowarzyszeniami działającymi na podstawie ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 roku – prawo o stowarzyszeniach oraz ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 roku o ochronie przeciwpożarowej (Dz.U. 2016 poz.191) a także na podstawie statutu. Działalność statutowa polega na ochronie przeciwpożarowej, likwidacji miejscowych zagrożeń pożarowych i ekologicznych, działalności kulturalnej, oświatowej, rozrywkowej i realizacji wielu innych zadań wynikających z przepisów o ochronie przeciwpożarowej.

Podczas zebrań sprawozdawczo-wyborczych w jednostkach OSP, które odbyły się w miesiącu styczniu i lutym Ochotnicze Straże Pożarne podjęły Uchwały Nr 3 walnego zebrania członków, w każdej OSP traktując je jako jednostki MIKRO tj. jednostki utrzymujące się ze składek członkowskich, dotacji, darowizn itp. nie prowadzących działalności gospodarczej. Podjęte Uchwały stanowią podstawę opracowania sprawozdania finansowego przez daną OSP za rok sprawozdawczy zgodnie z przepisami ustawy o rachunkowości (Dz.U. z 2013 r. poz. 330 z póź. zm.)

Zatem, mając powyższe na uwadze jednostki OSP funkcjonujące na terenie Gminy Słaboszów nie mogą prowadzić działalności gospodarczej w formie uzyskania przychodów z najmu powierzchni strażnic oddanych w użyczenie przez Gminę na działalność statutową.

Ważnym jest aby wszystkie należne Gminie dochody znalazły się w budżecie na dany rok. Gminy obowiązane są, zgodnie z art. 42 ust 5 ustawy o finansach publicznych, do ustalania przypadających im należności pieniężnych, w tym mających charakter cywilnoprawny, oraz terminowego podejmowania w stosunku do zobowiązanych czynności zmierzających do wykonania zobowiązania.

Realizując postanowienia ustawy o samorządzie gminnym w zakresie gospodarki finansowej i ustawy o finansach publicznych w zakresie dbałości o dochody gminy należy bezwzględnie dochody z majątku gminy, w postaci czynszu za wynajem lokalu użytkowego ująć w budżecie Gminy.

Jednocześnie pragnę zapewnić, że w budżecie Gminy Słaboszów corocznie zostają zarezerwowane, w odpowiedniej wysokości środki na prowadzenie działalności jednostek OSP, w tym również na utrzymania wspomnianych nieruchomości.

Pragnę przypomnieć także, że budynki będące strażnicami stanowią dobro wspólne mieszkańców danego sołectwa. Zatem zasadnym jest, aby były udostępniane wszystkim mieszkańcom (nie tylko członkom OSP) nieodpłatnie, po uprzednim spisaniu odpowiedniego oświadczenia woli w kwestii odpowiedzialności za powierzone mienie oraz kwestii opłat wyłącznie za tzw. media (woda, ścieki, energia elektryczna, a w niektórych przypadkach co.)

WÓJT GMINY
mgr *Maria Vozniak*

Sporządzono w 10 egzemplarzach:

- 1 egz. A/a
- 1 egz. Pan Prezes Zarządu OSP w Kalinie Wielkiej,
- 1 egz. Pan Prezes Zarządu OSP w Śadowie,
- 1 egz. Pan Prezes Zarządu OSP w Janowicach,
- 1 egz. Pan Prezes Zarządu OSP w Kropidle
- 1 egz. Pan Prezes Zarządu OSP w Słupowie,
- 1 egz. Pan Prezes Zarządu OSP w Święcicach,
- 1 egz. Pan Prezes Zarządu OSP w Słaboszowie,
- 1 egz. Pan Prezes Zarządu OSP w Nieszkowie,
- 1 egz. Pan Prezes Zarządu OSP w Ilkowicach.

Informacja z przebiegu eliminacji gminnych OTWP „Młodzież Zapobiega Pożarom”

W dniu 9 marca 2016 roku w Zespole Szkół w Dziaduszytach przeprowadzono eliminacje gminne XXXIX edycji Ogólnopolskiego Turnieju Wiedzy Pożarniczej nt. „Młodzież zapobiega pożarom”. Eliminacje przeprowadzono w dwóch grupach:

- I grupa – uczniowie szkół podstawowych (udział wzięło 14 osób)
- II grupa – uczniowie gimnazjum (udział wzięło 14 osób)

Pierwsze trzy miejsca w grupie szkół podstawowych zajęły następujące osoby:

Gaura Klaudiusz – Zespół Szkół w Dziaduszytach
Gołdyn Mateusz – Zespół Szkół w Dziaduszytach
Migas Jakub – Zespół Szkół w Dziaduszytach

Pierwsze trzy miejsca w grupie gimnazjum zajęły następujące osoby:

Nowak Oliwia – Gimnazjum Dziaduszyce
Gaura Kacper – Gimnazjum Dziaduszyce
Szarek Natalia – Gimnazjum Dziaduszyce

Dla uczestników turnieju Wójt Gminy ufundował nagrody książkowe oraz nagrody pocieszenia na kwotę 290,90 zł.

Eliminacje przeprowadzono na podstawie regulaminu OTWP jury eliminacji:

Sebastian Kita – Przewodniczący
Agata Piotrowska – Członek
Maria Gola – Członek
Marek Drożdż – Członek

Osoby, które zajęły pierwsze miejsca z poszczególnych grup zakwalifikowały się na eliminacje powiatowe, które odbędą się w budynku Komendy Powiatowej PSP w Miechowie.

Debata w sprawie utworzenia mapy bezpieczeństwa i porządku publicznego na terenie gminy

W dniu 18 lutego 2016 roku w Urzędzie Gminy Słaboszów odbyła się **debata w sprawie utworzenia mapy bezpieczeństwa i porządku publicznego na terenie gminy**.

Debata została zorganizowana przez Kierownika Posterunku Policji w Raclawicach przy współpracy Wójta Gminy Słaboszów. W debacie udział wzięli:

1. Pani Marta Vozsnak – Wójt Gminy Słaboszów,
2. Pan Apoloniusz Dulewski – Przewodniczący Rady Gminy w Słaboszowie,
3. Pan Piotr Michta – Kierownik Posterunku Policji w Raclawicach,
4. Pan Grzegorz Gąsiorek – Dzielnicowy Gminy Słaboszów,

oraz Radni i Sołtysi gminy Słaboszów.

Zagadnienia poruszone w czasie debaty to:

- nadmierna szybkość jazdy kierowców – szczególnie młodocianych w terenie zabudowanym,
- kwestia zwracania uwagi mieszkańców na przejeżdżające pojazdy, które pozbywają się zwierząt domowych oraz zaśmiecają pobocza,
- zwrócenie uwagi na właściwe utrzymanie zwierząt w gospodarstwach domowych,
- problem zatrzymywania się przejeżdżających busów na przystankach szczególnie przy Ośrodku Zdrowia w Kalinie Wielkiej,
- zagrożenia jakie mogą się pojawić w związku z nadchodzącą falą uchodźców do Europy oraz organizacją Światowych Dni Młodzieży.

Wyżej wymienione zagadnienia poruszone podczas debaty pozwolą opracować mapę zagrożeń występujących na terenie gminy.

WÓJT GMINY

/-/ mgr Marta Vozsnak

Nie można posługiwać się unieważnionym dowodem osobistym!!!

Dowód osobisty zgłoszony jako utracony jest nieodwracalnie unieważniany w Rejestrze Dowodów Osobistych, do którego dostęp regulują przepisy ustawy z dnia 06 sierpnia 2010 r. o dowodach osobistych (Dz. U. z 2010 r. Nr 167, poz. 1131 z późn.zm.).

Informacja o unieważnieniu dowodu jest niezwłocznie przekazywana do Systemu Informacyjnego Schengen, a także wykazu unieważnionych dowodów osobistych.

Posługiwanie się dowodem osobistym zgłoszonym jako utracony może więc powodować negatywne konsekwencje dla jego posiadacza podczas przekraczania granic lub dokonywania czynności prawnych na podstawie tego dokumentu.

Dowód osobisty unieważniony w systemie na skutek zgłoszenia jego utraty nie nosi fizycznych znamion unieważnienia (odcięcie rogu) przez co sprawiać może wrażenie dokumentu ważnego, niemniej dokument ten nie służy już do potwierdzania tożsamości i przekraczania granic państw.

Kiedy już zgłosisz utratę lub uszkodzenie swojego dowodu osobistego w urzędzie gminy – złóż wniosek o nowy dowód osobisty. Nie posługuj się odnalezionym, unieważnionym dowodem osobistym. Sprawdź jak uzyskać nowy dowód osobisty : <https://obywatel.gov.pl>

Ponadto informuje się, że w 2016 roku tracą ważność dowody osobiste wydane w 2006 r.

Informacja dla mieszkańców Gminy Słaboszów

Urząd Gminy w Słaboszowie informuje, że firma Małopolskie Przedsiębiorstwo Gospodarki Odpadami Oddział Miechów ul. Konopnickiej 30 będzie odbierać odpady wielkogabarytowe.

Warunkiem odbioru tych odpadów jest wcześniejsze zgłoszenie (telefonicznie, pisemne, e-mailem) podając adres zamieszkania i asortyment odpadu pod numer tel. 41 3830285, e-mail: miechow@mpgo.krakow.pl

ODBIÓR ODPADÓW WIELKOGABARYTOWYCH

Miejscowość	Termin odbioru
Buszków, Nieszków, Zagorzany, Słupów, Jazdowice	10 maj 2016r. 4 październik 2016r.
Janowice, Ilkowice, Dziaduszyce, Rzędziny Zbigalskie, Raszówek, Kropidło	10 maj 2016r. 4 październik 2016r.
Wymysłów, Słaboszów, Rzemiędzice, Święcice	11 maj 2016r. 5 październik 2016r.
Maciejów, Śladów, Kalina Wielka, Rzędziny Borek, Grzymałów	11 maj 2016r. 5 październik 2016r.

W skład odpadów wielkogabarytowych wchodzi:

- ✓ zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny,
- ✓ zużyte baterie i akumulatory,
- ✓ meble (m.in. wersalki, fotele, okna i drzwi bez szyb, dywany, wykładziny),
- ✓ zużyte opony,
- ✓ inne odpady niebezpieczne (m.in. puszki po lakierach, opakowania po środkach ochrony roślin).

Informacja dotycząca możliwości uzyskania pomocy przez osoby doznające przemocy w rodzinie.

Przemoc w rodzinie jest przestępstwem podlegającym karze, prawo zabrania jej stosowania i krzywdzenia swoich bliskich. **Jeżeli Ty lub ktoś z Twojej rodziny jest ofiarą przemocy ze strony osoby najbliższej, nie wstydź się prosić o pomoc.** Prawo jest po Twojej stronie, o pomoc możesz zwrócić się dzwoniąc do:

- Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Słaboszowie, tel. 41/ 38-11-614 lub 41/38-10-055,
- Posterunku Policji w Raclawicach, tel. 41/38-44-007,
- Komendy Powiatowej Policji w Miechowie, tel. 41/ 38-22-200; 41/38-22-213 lub tel. Alarmowy: 997,
- Prokuratury Rejonowej w Miechowie, tel. 41/ 38-31-632 lub 41/38-30-835,
- Punktu Informacji Wsparcia i Pomocy dla Osób Dotkniętych Przemocą w Rodzinie w Gminie Słaboszów, tel. 41/ 38-11-614.

Możesz także skorzystać z **telefonu zaufania** Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Miechowie, czynnego od poniedziałku do piątku w godz. Od 17:00 do 19:00 tel. **41/38-34-100**, jak również z porad specjalistów: psychologa, prawnika, terapeuty i policjanta w **Punkcie Interwencji Kryzysowej w Miechowie**, w następujących dniach i godzinach:

prawnik	- wtorek, czwartek	od godz. 15.15 do godz. 19.15,
psycholog	- wtorek	od godz. 14.00 do godz. 16.00,
terapia rodzin	- wtorek, piątek	od godz. 16.00 do godz. 20.00.

W ramach działania powyższego Punktu można również skorzystać z porad funkcjonariusza Policji, który przyjmuje osoby zainteresowane w **Komendzie Powiatowej Policji w Miechowie, ul. Prusa 3, tel. (41) 38-22-200.**

Pamiętaj!!!

Przemoc w rodzinie rzadko bywa jednorazowym incydem, jeżeli nie zostanie podjęte stanowcze działanie wobec sprawcy, przemoc się powtórzy.

Słaboszów, 2016-03-10.

I N F O R M A C J A

W SPRAWIE REALIZACJI PROGRAMU „RODZINA 500+” W GMINIE SŁABOSZÓW

Zgodnie z Zarządzeniem Nr 18/2016 Wójta Gminy Słaboszów z dnia 26 lutego 2016r. Kierownik Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Słaboszowie został upoważniony do prowadzenia postępowań w sprawach świadczenia wychowawczego, a także do wydawania w tych sprawach decyzji.

1. Zgodnie z ustawą z dnia 11 lutego 2016r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci, prawo do świadczenia wychowawczego w wysokości 500 zł miesięcznie na dziecko, przysługuje matce lub ojcu dziecka, opiekunowi faktycznemu albo opiekunowi prawnemu dziecka, jeżeli sprawują opiekę nad tym dzieckiem i zamieszkują na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez okres, w jakim mają otrzymywać świadczenie wychowawcze.

Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Słaboszowie realizował będzie świadczenia wychowawcze dla rodzin faktycznie zamieszkujących na terenie Gminy Słaboszów.

Świadczenie wychowawcze przysługuje na dziecko w wieku od 0 – 18 roku życia.

Na drugie i kolejne dziecko świadczenie wychowawcze przysługuje **bez względu na dochód** osiągniany przez rodzinę dziecka.

Na pierwsze dziecko świadczenie wychowawcze przysługuje tylko w przypadku, jeżeli dochód rodziny w przeliczeniu na osobę **nie przekracza kwoty 800,00 zł** miesięcznie, a jeżeli członkiem rodziny jest dziecko niepełnosprawne – jeżeli dochód rodziny na osobę nie przekracza kwoty 1.200,00 zł miesięcznie. „**Pierwszym dzieckiem**” jest jedyne lub **najstarsze dziecko** w rodzinie w wieku do ukończenia **18 roku życia**. W przypadku bliźniąt urodzonych tego samego dnia, miesiąca i roku, pierwszym dzieckiem będzie jedno z tych dzieci wskazane przez rodzica lub opiekuna.

Pierwszy okres, na który ustalone będzie prawo do świadczenia wychowawczego, rozpoczyna się z dniem wejścia ustawy j/w tj. z dniem 1 kwietnia 2016r. i kończy się dnia 30 września 2017r.

2. Druki wniosków w sprawie świadczenia wychowawczego **wydawane są codziennie w dni pracy w biurze Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Słaboszowie** mieszczącym się w budynku Urzędu Gminy, Słaboszów 57, na parterze, **pokój Nr 10**. Wydając druki, pracownicy GOPS udzielają również informacji o wymaganych dokumentach, niezbędnych do przydzielenia świadczenia wychowawczego.

Druki wniosków dostępne są do pobrania na stronie Urzędu Gminy w Słaboszowie tj.

www.slaboszow.pl w zakładce: „Urząd-Karty usług, formularze, druki – Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej”.

3. Prawidłowo wypełnione wnioski wraz z wymaganymi dokumentami przyjmowane są od dnia 1 kwietnia 2016r. w biurze Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Słaboszowie, Słaboszów 57, 32-218 Słaboszów, pokój Nr 10, w godzinach pracy Ośrodka tj. od godz. 7,30- do godz. 15,30.

Kierując się koniecznością zapewnienia prawidłowego przebiegu postępowania w sprawach o przyznanie świadczenia wychowawczego, mając na uwadze potrzebę usprawnienia przyjmowania wniosków, które w chwili składania muszą być sprawdzone przez pracowników Ośrodka, przede wszystkim w celu uniknięcia zbyt długiego czasu oczekiwania przez osoby składające wnioski, GOPS w Słaboszowie uprzejmie prosi o składanie wniosków zgodnie z podanym poniżej **harmonogramem** dla poszczególnych miejscowości:

Lp.	Miejscowość (wg alfabety)	Termin składania wniosków
1.	Buszków	01.04.2016r.
2.	Dziaduszyce	04.04.2016r.
3.	Grzymałów	05.04.2016r.
4.	Ilkowie	06.04.2016r.
5.	Janowice	07.04.2016r.
6.	Jazdowice	08.04.2016r.
7.	Kalina Wielka	11.04.2016r. 12.04.2016r.
8.	Kropidło	13.04.2016r.
9.	Maciejów	14.04.2016r.
10.	Nieszków	15.04.2016r.
11.	Raszówek	18.04.2016r.
12.	Rędziny Borek	19.04.2016r.
13.	Rędziny Zbigalskie	20.04.2016r.

14.	Rzemiędzice	21.04.2016r.
15.	Słaboszów	22.04.2016r.
16.	Słupów	25.04.2016r.
17.	Ślądów	26.04.2016r.
18.	Święcice	27.04.2016r.
19.	Wymysłów	28.04.2016r.
20.	Zagorzany	29.04.2016r.

Nadmienia się, że w przypadku braku możliwości złożenia wniosku o przyznanie świadczenia wychowawczego w terminie określonym w harmonogramie, wnioski będą też przyjmowane w innych terminach.

Kolejność złożenia wniosku nie zawsze będzie jednoznaczna z kolejnością wypłaty świadczenia wychowawczego, ze względu na zróżnicowany czas prowadzenia postępowania administracyjnego przed wydaniem decyzji, biorąc pod uwagę różne sytuacje rodzin ubiegających się o pomoc i potrzebę weryfikacji złożonych dokumentów. Wypłata świadczeń realizowana będzie sukcesywnie, a terminy wypłat określone będą w wydawanych decyzjach administracyjnych.

Należy jednak podkreślić, że w **przypadku złożenia wniosku** o ustalenie prawa do świadczenia wychowawczego **w terminie 3 miesięcy** od dnia wejścia w życie przedmiotowej ustawy tj. od dnia 1 kwietnia 2016r. - prawo do świadczenia wychowawczego ustala się począwszy **od dnia 1 kwietnia 2016r.**

Wszelkich informacji w sprawie świadczeń wychowawczych udzielają pracownicy Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Słaboszowie, Nr tel. (41) 38 11 614.

Słaboszów, 2016-04-07.

**Kierownik
Gminnego Ośrodka Pomocy
Społecznej w Słaboszowie
/-/ Wanda Zientara**

Informacja o realizacji w Gminie Słaboszów małopolskiego projektu nauki pływania „Już pływam” przy wsparciu finansowym Województwa Małopolskiego

W okresie od 14 marca 2016 r. do 30 czerwca 2016 r. Gmina Słaboszów realizuje małopolski projekt nauki pływania „Już pływam” w ramach zadania Zagospodarowanie czasu wolnego dzieci i młodzieży, na realizację którego otrzymała pomoc finansową z Województwa Małopolskiego w formie dotacji celowej w kwocie 9900 zł.

W projekcie nauki pływania realizowanym na Krytej Pływalni w Miechowie uczestniczy 60 uczniów Szkoły Podstawowej w Dziaduszykach oraz 30 uczniów Szkoły Podstawowej w Janowicach. Zajęcia pozalekcyjne na basenie zaplanowano na okres od 09 kwietnia do 18 czerwca 2016 r. w dniach: 09, 16, 23, 30 kwietnia, 08 i 21 maja, 04 i 18 czerwca 2016 r., po 2 godziny w każdym dniu dla wszystkich uczniów. W czasie tych zajęć zostanie przeprowadzonych sześć 16-godzinnych szkoleń w zakresie nauki pływania dla 6 grup po 15 uczniów w każdej grupie. Nauka pływania jest realizowana w formie 16 jednodniowych wyjazdów na basen po 45 uczniów (Szkoły Podstawowej w Dziaduszykach – 8 wyjazdów z 3 grupami 15-osobowymi i 8 wyjazdów z 1 grupą 15-osobową wraz z uczniami Szkoły Podstawowej w Janowicach – z 2 grupami 15-osobowymi). Podczas jednego wyjazdu na basen prowadzone jest dwugodzinne szkolenie jednocześnie z trzema grupami (45 uczniami) przez trzech wykwalifikowanych instruktorów nauki pływania, pod nadzorem trzech ratowników.

Na zakończenie szkolenia zostanie przeprowadzony sprawdzian potwierdzający opanowanie podstawowych umiejętności pływackich. Zakładany całkowity koszt realizacji projektu – 24594zł.

Realizacja projektu umożliwi zdobycie umiejętności pływania 90 uczniom, nie umiejącym pływać. Przyczyni się do wzrostu bezpieczeństwa młodych Małopolan poprzez edukację w zakresie bezpiecznego korzystania z różnego rodzaju kąpielisk oraz zagrożeń i sposobów ich zapobiegania, a także do rozważnego i aktywnego spędzania wolnego czasu – wyboru właściwych form jego zagospodarowania, utrwalania nawyków prozdrowotnych, poprawy kondycji i podniesienia ogólnej sprawności fizycznej uczniów, integracji społecznej, rozwoju sportowych talentów. Czas spędzony na basenie jest realizacją zajęć profilaktyki zdrowotnej, zapobieganiem wadom postawy i skrzywień kręgosłupa, promocją bezpiecznego zachowania się w wodzie.

**Kierownik ZEAS
/-/ Aniela Kruczek**

Drogi Czytelniku!

Wiosna za pasem, natura budzi się do życia, a wraz z nią pszczoły. Po długim zimowym odpoczynku czas wziąć się do pracy. Jak wygląda wiosna u pszczół? Otóż gdy tylko temperatura zacznie rosnąć i osiąga około 12°C pszczoły wybierają się na tzw. „pierwszy oblot wiosenny” aby opróżnić się, zebrać odrobinę wody oraz sprawdzić czy jakieś kwiaty zaczynają kwitnienie. Jest bardzo ważnym aby pszczoły wiosną miały dostęp do roślin kwitnących ponieważ warunkuje to rozwój i kondycję rodziny pszczelej.

Równie istotny jest dostęp do wody. Zadaniem pszczelarza jest więc ustawienie pasieki w miejscu gdzie wiosną, pszczoły nie będą musiały martwić się o pożywienie. Lecz gdy zdarza się tak, że natura staje się kapryśna i na Wielkanoc możemy lepić bałwany konieczna jest pomoc pszczelarza. Dodatkowe poddanie pokarmu lub ocieplenie ula może bardzo pszczołom pomóc. To jak i w jakiej kondycji pszczoły zaczną sezon letni ma bardzo duże znaczenie dla pszczelarza ponieważ determinuje to ilość dodatkowej pracy i efekt w postaci wielkości zbiorów miodu.

Nasza pasieka jest otwarta dla każdego. Każdy znajdzie coś dla siebie. Od niedawna gościmy również szkoły i przedszkola. Prowadzone w naszej pasiece „lekcje żywej przyrody“ dają nam bardzo dużo satysfakcji, a radość dzieci uczestniczących w kolejnych atrakcjach, zawartych w programie warsztatów, motywuje nas do wymyślania coraz to nowszych, ciekawszych sposobów łączenia edukacji z zabawą. Do tej pory dzieci, uczestnicząc w lekcjach w pasiece mogły np: samodzielnie wykonywać świece i figurki z naturalnego wosku pszczelego, degustować świeży miodek, prosto z ula, który samodzielnie pozyskały z ramek dzięki narzędziom pszczelarskim, malować na płótnie pod okiem artystki nurtu Vedic-Art oraz brać udział w przeróżnych konkursach z nagrodami. Jednak ciesząc się największym zainteresowaniem u dzieci jest chwila kiedy Mistrz Prszczelarz otwiera ul i pokazuje ukryte w nim pracowite owady. Oczywiście nie mają żadnej możliwości aby pożądlić ponieważ znajdują się w oszklonym ulu.

Najwięcej radości dzieci czerpią ze spotkania z pszczołami. Dzięki warsztatom w pasiece poznają podstawowe zasady obcowania z tymi jakże ważnymi owadami dla człowieka. Uczymy dzieci jak unikać użądleń oraz jak radzić sobie, kiedy się przydadzą.

Pasieka Kordecki & Wnukowie dla każdego stoi otworem!

Pasieka Kordecki & Wnukowie
Jakub Bełtowiec
Kalina Wielka

Ciekawostki

Słownik historyczno – geograficzny ziemi słaboszowskiej Część VI (Kalina [cz.2].)

Część VI.

Kalina [cz.2].

Pierwsze pokolenie Kalińskich rycerzy, używających herbu Topór.[.....]

Poczet kalińskich rycerzy, pieczętujących się już herbem Topór [wcześniej *Pałuki*] otwiera **Gawel z Kaliny** i jego kilkunastu braci. Gawel (*Gawłusz*)^{1/} z Kaliny to syn Wojysława i nieznannej mi z imienia córki rycerza *herbu Radwan*. Zapewne jako pierworodny otrzymał imię jednego pierwszych Pałuków osiadłych nad Kalinką, **Gawła syna Sławnika**. Urodził się prawdopodobnie po roku 1320. Ostatni raz pojawił się publicznie w roku 1377. Czy zmarł, czy poległ na słynnej wyprawie króla Ludwika w 1377 roku, tego niestety ustalić się nie udało. To właśnie Gawła z Kaliny uważamy za tego, który poprzez małżeństwo z nieznaną z imienia Drogoszoną z Chrobrza doprowadził do spowinowacenia kalińskich Pałuków z Toporczykami z Chrobrza.

W źródłach znaleźć można „**Gawła (Gawłusza) z Chrobrza**”, więc zapewne żona wniosła w posagu rycerzowi z Kaliny i Śladowa jakieś części w Chrobrzu. Musiało to być krótkie posiadanie, bowiem nie spotkałem się, aby któregoś z rycerzy z Kaliny wiązać z tą miejscowością. Od tego momentu rycerze z Kaliny używają już *herbu Topór*. Czy tą *Drogoszoną* była *Michna* (Machna), znana z dokumentów żona Gawła, trudno ustalić. Gdyby nie ona była tą dziedziczką Chrobrza, to ta musiała być pierwszą żoną kalińskiego rycerza, bowiem *Michna* występuje w źródłach jako jego druga żona. Po śmierci Gawła rozpoczynają się długie procesy majątkowe, które prowadzić będzie wdowa wraz z dziećmi. Gawel zmarł, być może poległ, między rokiem 1377 a 1381. *Michna* (wdowa po Gawle) wyszła po raz drugi za mąż (*duo voto*) za *Sieciecha z Moskorzowa* w 1384 roku. Trzy lata później (1387 r.) wdowa wraca do Kaliny, tym razem jako żona **Drogosza** z Kaliny (brata Gawła).

Włodek *dziedzic na Kalinie* („*Włodek de Kalyna*”), brat przyrodni Gawła, wymieniany jest w źródłach w latach 1376 – 1418. Jego pierwszą żoną (*primo voto*) była **Hanka ze Sławniowa**, drugą (*duo voto*) **Piechna**^{2/}. Ten dziedzic z Kaliny aktywnie gospodarzył w swojej części, zwanej „*siedliskiem włodkowskim*”. W latach 1392 – 93 pobrał stajnie, co nie spodobało się jego przyrodniemu bratu **Adamowi**. A że przy „okazji” zaorał 50 zagonów i wyciął 50 drzew, sprawa trafiła do sądu w Książu Wielkim. Między braćmi istnieć musiał spór o dziedziznę w Kalinie, gdyż w 1395 roku stało się to powodem kolejnego sądowego sporu. Rok później o role, zboże i inne szkody oskarżył też **Włodka** jego drugi przyrodni brat, **Święszek z Kaliny**. 28 kwietnia 1399 roku rycerz **Włodek** występuje jeszcze raz w źródłach, tym razem w otoczeniu swych licznych braci (*Święszka, Adama, Drogosza, Wojciecha i Mikołaja*) jako jeden z poręczycieli ich brata Piotra i zobowiązuje się solidarnie z nimi spłacić dług brata Zaklice z Tochołowa. Ów dług wynosił 43 grzywny pospolite i 20 grzywien groszy praskich. Jeśli bracia nie zapłacą połowy tej kwoty do św. Stanisława (tj. do 8 maja), to oddadzą wspomnianemu rycerzowi z Tochołowa w zastaw część dziedzictwa Piotra w Kalinie i Janowicach wraz z 6 kmieciami (*w tl. Własnym*)^{3/}.

Podobnie było i w roku 1402, kiedy to Włodek z braćmi poręczają, że ich brat **Piotr** ureguluje swój dług z bratem swojej zmarłej żony *Piechny*, *Zbyszkowi z Nasiechowic*. Włodek był także poręczycielem długu **Sławnika ze Śladowa** wobec *Mikołaja z Raclawic*. Po raz ostatni Włodek jest widoczny w roku 1411, kiedy to oddalił roszczenia dworzanina kasztelana krakowskiego, jakoby kaliński rycerz miał przywłaszczyć sobie jego okrycie z dwóch tunik.

Na krótko przed śmiercią, Włodek sprzedał całą swoją dziedziznę w Sławniowie (wniesioną mu przez żonę *Hankę*), *Wojciechowi z Piasku* za 200 grzywien groszy praskich. Stąd pojawi się w dokumentach zapis

^{1/} Rycerz Gawel jako dziedzic Kaliny (***Kaulus de Kalina***) występuje już w 1376 roku. Właśnie w tym to roku ma sprawę sądową w Książu z *Borkonem z Proszowic*.

^{2/} W 1433 roku jest już wdową po Włodku z Kaliny („***Pyechna relicta Wlodkonis de Kalina...***”), tak zapisano w nocie sądowej w sprawie z kmieciem *Tomkiem z Kaliny* – *SPPP, t. 2, nota 2484*

^{3/} *SPPP, t.8, cz. 2, nota 8653 - 54.*

„*Włodek z Kaliny ongiś ze Sławniowa*”. W Kalinie powstał duży majątek ziemski wraz z dworem Włodka, zwany „*siedliskiem Włodkowskim*”.

Sądek (Sandek) i Jaśko (Jaszek) z Kaliny to kolejni synowie Wojysława z jego pierwszego małżeństwa, **rodzeni bracia Gawła (Gawel, Sandek et Iasco, fratrem germani, filij Woislai heredis de Kalina**⁴⁾ a przyrodni pozostających. Wymieniani są w źródłach już w roku 1363. Mają swoje części w Kalinie. Brak dokładniejszych danych o tych braciach, poza jedną z roku 1363, kiedy to wzięli udział – wraz z bratem Gawłem - w transakcji sprzedaży swojej odziedziczonej po matce z *rodu Radwanitów* wsi Jaśkowice. O **Jaszku** wiadomo także, że w latach 1396 – 97 ma karczmę w Kalinie, a prowadzi mu ją kmięć Bartłomiej. Karczmarz Jaszka ma w tym okresie sprawę w sądzie. Oskarżył bowiem wdowę po **Mikołaju ze Śladowa** (Urszulę?) o kradzież dość dużego inwentarza: „*krowy, cielęcica, 12 świń, 10 gęsi i 20 piskląt, 10 kop pszenicy z ubiegłorocznych zbiorów, 10 kop pszenicy i tyleż żyta tegorocznych zbiorów*”. Patrząc na dość obfite łupy z gospodarstwa Jaszka, można stwierdzić, że musiał to być imponujący zajazd, zapewne liczący kilkanaście wozów i dość liczną czeladź a na jego czele - wdowa po rycerzu Mikołaju. Był to często spotykany w tych czasach sposób załatwiania i wyrównywania sąsiedzkich bądź rodzinnych rachunków.

Prawdopodobnie synem tego **Jana z Kaliny (Jaśka, Jaszka)** był **Mikołaj**, student krakowskiej uczelni w roku 1403.

Adam, kolejny syn Wojysława występuje w źródłach w latach: 1376–1406⁵⁾. Żoną Adama była **Orgachna**, córka Piotra Lisa z Charsznicy. Ten kaliński rycerz znacząco powiększa swój dziedziczny stan posiadania. Następuje istny maraton kupna i sprzedaży. W roku 1387 za 40 grzywien kupuje od brata **Wojciecha** z Kaliny części w Janowicach. Ten zakup doprowadzi go do licznych procesów sądowych, m.in. z **Boguszką z Kaliny i Janowic**, oraz z Pawłem z Zarogowa⁶⁾.

W 1397 roku doszło do kolejnego podziału obszernych niegdyś kalińskich włości. Bracia, **Adam, Mciszek, Stanisław i Wojciech** podzielili się częścią dziedzictwa po ojcu w Kalinie i Janowicach. **Adam** otrzymał ¼ tych dóbr. W Kalinie otrzymał z tego tytułu 3 ½ łana, siedlisko z zagumniem (terenami poza zabudowaniami) położone koło siedliska plebana, zagumnie koło siedliska Włodka, gaj i zarośla. Natomiast w Janowicach **Adam** otrzymał wszystkie role z ogrodem sołtysa (raczej pozostałościami po sołectwie – **S.L.**).

W 1398 r. **Adam** kupuje od brata Mciszka jego nabytą z podziału część Kaliny. W roku 1400 dokupuje część Kowalowa i Janowic od Bernarda z Kowalowa (*herbu Ossorya*) za 139 grzywien groszy praskich⁷⁾. Ta ostatnia transakcja doprowadzi **Adama** do konfliktu z Jaszkiem z Polanowic o Kowalów, ale wyrokiem sądowym oddalono te roszczenia.⁸⁾ Zresztą już w roku następnym **Adam** pozbywa się tych dóbr, sprzedając Kowalów Stanisławowi z Polanowic (Obrzutowi) za 130 grzywien, a Jaszkiowi (bratu Stanisława), z którym rok wcześniej toczył sądowe boje o Kowalów, sprzedał niwę w Polanowicach. Nie były to jedyne problemy **Adama z Kaliny** w tym czasie. W tym samym roku (1401) jego dwaj bracia **Święszek i Włodek** domagają się na drodze sądowej połowy dziedziny po ojcu oraz części w Łysobarku w powiecie wiślickim. Problem w tym, że jak zeznali świadkowie, ani ich ojciec, ani sam **Adam** części w Łysobarku nie posiadali. Sprawa zakończyła się ugodowo⁹⁾.

⁴⁾ KDM 1178-1386, red. F. Piekosiński, Kraków 1876, s. 318-319

⁵⁾ *SPPP, t. 8, cz.1, nota: 5284. CLXXXI (5); 5329. CLXXXVIII (5-6).*

⁶⁾ Paweł z Zarogowa był bratem sąsiada rycerzy z Janowic, **Jaśka z Kropidla**. Żoną owego rycerza z Kropidla była Małgorzata – *SPPP, t. 8, cz. 2 ; rok 1399. Nota 8175, 9227*). Wszyscy wymienieni pieczętowali się *herbem Ostoja*. Wspomniana Małgorzata zdaje mi się była siostrą Stanisława Obrzuta z Ilkowic, Czulic, Polaninowic i Janowic herbu Ulina. Jemu też sprzedała swoje części w Zbikałach (Zbigałach). Przy okazji nadmienię, że wnuczką wspomnianego Stanisława będzie Piechna, przyszła żona rycerza Piotra z Kaliny i w tych dobrach również tkwić będzie zarzewie przyszłego sądowego konfliktu o dziedziczenie.

⁷⁾ Janowice były w tym okresie w rękach *Janowskich herbu Jastrzębiec* oraz *Kowalowskich h. Ossorya*. Z tych ostatnich w 1382 r. wymieniani są: **Bartek z Kowalowa i Janowic**, następnie syn Bartka **Wawrzyniec z Janowic** (1381 – 1389) oraz **Jakusz i Piotr** synowie Wawrzyńca, ci ostatni pisali się tylko z Janowic. Ich części drogą kupna przeszły na Stanisława Żydówkę z Raclawic i wspomnianego już Bernarda z Kowalowa. W 1395 roku części Jakusza i Piotra odkupiła od nich **Boguszka (Boguchna) z Janowic i Kaliny** (oraz Parkoszowic) za 18 grzywien – za. **A. Boniecki, Herbarz Polski, t. 12, s. 15-16; SHGKr, s. 217**

⁸⁾ „*Adam de Kalyna Jaschconem de Polanynouice pro villa Cowalow per litteram iudiciale iure euasit. (pro hereditate Kowalow iure euasit)*” - *SSP 8, cz.2, nota 10968*

⁹⁾ Część wsi Łysobark (Lisobarg) była co prawda w posiadaniu kalińskich Toprów, ale do roku 1398. Właśnie w tym roku oddał całą swoją część w Łysobagu i w Rosiejowie **Mikołaj ze Śladowa**

W 1406 roku **Adam** z Kaliny ma procesy sądowe z Mikołajem ze Zbikał (Zbigał) i z Florianem z Knyszyna. W obu przypadkach są to zadawnione sprawy o długi i pozwany rycerz ma je uregulować w podanych terminach. W 1428 roku **Adam** z synami odkupuje od Elżbiety Borzykowskiej (wdowy po Wojciechu), córki Świąszka juniora pół niwy na Wielkich Rędzinach (dzisiejsze Rędziny Borek). Zakupione dobra przekazał synom **Janowi i Andrzejowi**. Po tym roku ten kaliński rycerz znika ze źródeł.

Mciszek (Mścislaw, Smciszek), czwarty syn Wojysława i jego drugiej żony Piechny, ma zgodnie z dokonany w 1397 roku podziałem, części w **Kalinie, Śladowie** i „**na Górach**”. Pisał się „**Mscziskonis de Kalina**”^{10/} i „**Mscziskonis de Śladow**”. W 1398 roku, tuż po podziale części dziedzicznych po ojcu, rycerz sprzedaje za 50 grzywien bratu **Adamowi** otrzymaną dziedzinę w Kalinie^{11/}. W Śladowie w tym okresie gospodarzył razem z bratem Mikołajem. Występuje w źródłach w latach: 1376 – 1418. W tym okresie toczy liczne spory sądowe z braćmi i sąsiadami (m.in. z wdową po **bracie Gawle** i jej dziećmi, z **Boguchną z Janowic i Kaliny** oraz z Żyrą z Makarowa). Żoną Mciszka była **Katarzyna ze Sławniowa**.

Jedyną znaną mi córką Wojysława i siostrą wcześniej wymienionych rycerzy z Kaliny i Śladowa była **Boguchna**^{12/} pisząca się z Kaliny i Janowic. Te ostatnie dobra wydzielone były z dóbr kalińskich. Jej pierwszym mężem był **Olant**. Jako jego żona **Boguchna** odnotowana jest w źródłach w roku 1381. Siedem lat później jest żoną **Trojana** z Babczowa, a piszącego się z Parkoszwic. Jako **Boguszka z Parkoszwic**, procesuje się z braćmi **Adamem i Mciszkiem z Kaliny** o całą swoją dziedzinę w Janowicach. W roku 1397 procesuje się ze Staszkiem z Janowic i jego kmieciami. **Boguchna** vel **Boguszka** była drugą żoną wspomnianego wyżej Trojana i wniosła mu w posagu części w Janowicach. Żoną tego rycerza też długo nie była. W 1398 roku jest już wdową po nim. W tym właśnie roku ma sprawę z Jakuszem z Janowic, który gwarantuje jej zwrot 11 grzywien.

Trzecim mężem **Boguchny** był Stanisław Niemsta z Krzcięcic i Wojciechowic herbu *Jstrzębiec*. Ten w grudniu 1405 roku oprawił ją posagiem i wianem w wysokości 500 grzywien na swoich dobrach w Książu Małym, Krzeszówce i Przegrzebie.

Stanisław posiadał także jakieś części w Janowicach, a wiadomo, że swoje dobra miała tam Boguchna, były to więc dla Stanisława dobra nabyte.^{13/} Boguchna w źródłach występuje do 1419 roku jako dziedziczka Janowic. Po tym roku znika ze źródeł, najprawdopodobniej umiera. Jej ostatni mąż Stanisław Niemsta ożeni się jeszcze dwukrotnie. Niemsta często procesował się o młyn i prawo patronatu kościoła w Małym Książu, z **Nieustępem ze Słupowa**, mającym swoje działy w Małym Książu. Niemsta zmarł w roku 1434.

Świąszek (Świętosław) z Kaliny to kolejny dziedzic z Kaliny, lecz brakuje mi jednoznacznych dowodów, że był rodzonym synem Wojysława.^{14/} Świętosław występuje w źródłach w latach 1381 – 99, jako **Swenssek de Kalyna**^{15/} obok innych kalińskich rycerzy (m.in. **Piotra, Adama, Stanisława**). Lecz nie jestem do końca przekonany, czy był ich bratem rodzonym. W 1399 roku płaci on solidarnie z braćmi duże kwoty dla Zakliki z Tochołowa, wszyscy oni występują jako poręczyciele ich brata Piotra.^{16/}

Mikołajowi z Raclawic w posagu za siostrę Katarzynę. W jaki sposób wieś ta trafiła w ręce rycerzy z Kaliny i Śladowa, powiedzieć nie potrafię, być może było to w wyniku małżeństwa któregoś rycerza z Kaliny i Śladowa z dziedziczką z rodu Toporów w Łysobargu (czy był nim wspomniany rycerz Mikołaj ze Śladowa ?)

^{10/} „**Mscziskonis de Kalina**” znany jest z zapiski sądowej z Książa już z roku 1381, kiedy to wraz z Mikołajem ze Śladowa (**Nicolai de Sladow**) występuje przeciwko Pelce z Kaliny (SPPP, t. 8, nota 745); wcześniej (w roku 1376) ma sprawę z przyrodnim bratem Gawłem („**Smcisco de Kalina cum Gaulusone de ibidem**”) – nota 392 oraz podobnie jak Boguchna sprawę ze Staszkiem z Janowic - nota 372

^{11/} „**Msczischco heres de Kalyna heredit ibid. pro L mar. gros. Ade fratri suo ibid vendidit**” (SPPP, t. 8, nota 6664 CCXLIX (9)).

^{12/} „**Boguchna de Kalina**” znana jest między innymi z noty sądowej, sporządzonej w Książu Wielkim podczas jej sprawy z wdową po Gawłuszu z Kaliny w roku 1382 (nota 1215). Była to zapewne jakaś świeża sprawa spadkowa, bowiem parę miesięcy wcześniej zmarł jej brat Gaweł. Jeszcze wcześniej (w roku 1376) miała sprawę ze Staszkiem z Janowic i jego kmieciami (SPPP, t. I, nota 395)

^{13/} ZK, 3b, str. 696; ZK 10, str. 148 – 149; *SHGKr*, cz. II, str. 216.

^{14/} Podobnie, jak gospodarujący w tym czasie w Śladowie Mikołaj. Jest możliwe, że byli braćmi stryjecznymi Kalińskich.

^{15/} „**Swanschek, Poytasch, Adam, Stanisl. heredes de Kalyna**” – 1398. Nota 6664. CCXLIX, SPPP, t. 8, cz. 2

^{16/} SPPP. t.2, nota 8653 – 4.

W Kalinie Świąszek toczy sprawy sądowe z rycerzem Włodkiem.

Piotr (Piotrasz) Kaliński (zm. Przed 1436 r.), to jeden z bogatszych i bardziej znanych braci kalińskich. Występuje w źródłach w latach 1376 – 1436. Ma części w **Janowicach** (sprzedał je w roku 1390), **Kalinie**, **Polanowicach** i wraz z drugą żoną **Piechną** miał przejąć części w **Ilkowicach**. Sprawa przejęcia części Ilkowic ciągnęła się parę lat, lecz dopiero w 1423 r. Piechna żona Piotra z Kaliny oraz Mikołaj i Świętochna dzieci Piechny (siostra Piechny z Kaliny) i Gniewomira z Zakrzowa dzielą po połowie dziedzinę w Ilkowicach (na mocy testamentu babki Anny z Ilkowic)^{17/}.

Czy nasz kaliński rycerz brał udział w „*wielkiej wojnie z Krzyżakami*”, trudno mi jednoznacznie stwierdzić, ale najprawdopodobniej tak. Rycerze spod tego znaku walczyli pod Grunwaldem w 33. Chorągwi kasztelana wojnickiego Andrzeja z Tęczyna. Wśród nich byli i zapewne rycerze z Kaliny. Wielu z nich stanowiło zaplecze klientarne Tęczyńskich (na ten temat w dalszych częściach).

Nasz kaliński rycerz „wchodzi” do historii w roku 1415 niezbyt chwalebny procesem sądowym, w którym krakowski krawiec Andrzej zarzuca naszemu rycerzowi nie zapłacenie za usługę. Widać, że krawiec miał rację, bowiem Piotr z Kaliny miał zapłacić 57 groszy. Trzy lata później ma również przegraną sprawę w sądzie z Mikołajem Pszonką ze Skalbmierza o dług w wysokości 4 grzywien i 6 groszy.

W tym też okresie Piotr rozpoczyna skup ziemi w Śladowie. 21 stycznia 1419 roku **Piotr** kupuje od **Jakusza** zwanego **Rzeszoto**, całą część Śladowa za 300 grzywien półgroszy. Oto przebieg tej bardzo ciekawej transakcji. Do Bożego Narodzenia Jakusz będzie rezydował w swym domu w Śladowie, zbierze też tegoroczne zboże jare i ozime, zatrzyma do swej dyspozycji 4 zagrodników i będzie korzystał z gajów na domowy użytek. Piotr natomiast zobowiązał się zapłacić Jakuszowi 66 grzywien do tegoż Bożego Narodzenia. Gdyby Piotr nie wywiązał się z tej umowy i tej pierwszej raty nie zapłacił do końca tego roku, to 2 stycznia 1420 (pod karą XV) będzie miał do zapłacenia dwadzieścia grzywien więcej (86 grzywien). Kolejną ratę w wysokości 100 grzywien Piotr zapłaci na Boże Narodzenie 1420 r., a jeśli nie, to 1 stycznia 1421 r. pod karą XV będzie musiał mu zapłacić 150 grzywien (a więc o 50 % więcej). Jakusz zeznaje, że Piotr zapłacił mu już 80 grzywien. Wystawieniu dokumentu sprzedaży sprzeciwiał się na krótko Mikołaj z Marchocic. Ustąpił on jednak Piotrowi z Kaliny z tytułu prawa bliższości do części Śladowa, którą ten kupił od Jakusza Rzeszoty. Piotr musiał mieć problem z zebraniem tych kwot. Aby sprostać finansowo takiej transakcji, kaliński rycerz zwraca się o pomoc do rodziny. Oddaje swoją część w Polanowicach pod zastaw pożyczonych 102 grzywien i 16 skojców rycerzowi **Mikołajowi Niemście z Książa Małego (syn Boguchny z Kaliny, siostrzeniec Piotra)**.

Jak widać kupno Śladowa było dla Piotra dużym wyzwaniem finansowym, bowiem raty spłacał parę lat. W 1426 r. Piotr zacznie także wykupywać w Śladowie części po zmarłym **Sławniku**. Transakcję oprotestowała wdowa Piechna, ale i ona wkrótce zaakceptowała tę sytuację, bowiem Piotr pospłacał wszystkich wierzycieli jej zmarłego męża. Piotr zobowiązał się zapłacić 120 grzywien długu wierzycielom wspomnianego Sławnika. Jeden z nich, Maciej z Ilkowic zeznaje, że Piotr z Kaliny zapłacił mu 24 grzywien długu zmarłego Sławnika ze Śladowa.

Transakcję sprzedaży Śladowa przeprowadził brat zmarłego Sławnika, Mikołaj. W imieniu wdowy i jej małoletniego syna Jana sprzedał ich części w Śladowie za 400 grzywien półgroszy z poręczeniem, że Jan po doświadczeniu do lat sprawnych potwierdzi to przed sądem. Całej transakcji Piotr z Kaliny nie zdążył sfinalizować do swojej śmierci, dokończyli ją jego synowie.

Piotr był dwukrotnie żonaty. Jego pierwsza żona **Hanka**, to córka rycerza Marka (Marcisza) z Nasiechowic *herbu Gryf*. Wniosła ona Piotrowi w posagu 100 grzywien. W 1400 roku, za posag zony Piotr wykupił z zastawu części swojego dziedzictwa w Kalinie bez ról folwarcznych, a w zamian wyznaczył żonie dwieście grzywien zabezpieczonych na całej części swoich dóbr w Kalinie, wyłączając dla siebie połowę ról folwarcznych.^{18/} Rok po owym zapisie, w 1401 roku żona Hanka zmarła bezpotomnie. Wraz ze śmiercią żony Piotr wszedł w spór sądowy z jej bratem Zbyszkiem z Nasiechowic, który domagał się zwrotu 100 grzywien posagu, jaki jego siostra wniosła Piotrowi. Domagał się także zwrotu 20 grzywien, które jego szwagier od niego pożyczył oraz urosłych z tego tytułu 6 grzywien sumy procentowej (zwano ją „*krwawą monetą*”). Równocześnie ów Zbyszek pozywa osobno braci Piotra: **Adama, Drogosza i Włodka z Kaliny** oraz **Sławnika i Mikołaja ze Śladowa** o wwiązanie się Zbyszka do dziedziny Piotra, na której Zbyszek ma sobie zabezpieczyć

17/ W 1411 r. Hanna (Anna) z Zakrzowa, babka Piechny, wdowa po **Stanisławie Obrzucie z Ilkowic i Piotrkowic** oświadczyła przed sądem (zapisem testamentowym), że po jej śmierci cała jej ojcowizna w Ilkowicach (po jej ojcu Klemensie z Ilkowic) ma w połowie przypaść jej wnuczkom: **Piechnie, żonie Pietrasza z Kaliny** oraz drugiej Piechnie, żonie Gniewomira z Jachimowic i Zakrzowa. (SHGKr, cz. III, z.1, str.161). Hanna, babka Piechny została żoną Stanisława Obrzuta, **pana na Ilkowicach, Janowicach, Czulicach, Polanowicach** i Piotrkowicach po roku 1387. Prawem bliższości przejęli po Hannie część Ilkowic Gniewomir i jego przyrodni brat Mikołaj w roku 1420 i 1421. Sytuacja ulegnie zmianie w roku 1423, kiedy to stanie się zgodnie z zapisem testamentu z roku 1411 (podział).

Ilkowiec w tym czasie były gniazdem rycerzy **herbu Ulina**, a przejęli je od rycerzy **herbu Zaworze**.

18/ „*Petrassius de Kalyna veniens recongnovit, quo recipiens centum marcas notis post Hancam uxorem suam, filiam Marci de Nassanchouice, partem hereditatis suam totam, exceptis agris suis ibidem in Kalyna, de obligacione exemit; et idem Petrus C marcas notis et C marcas dotalicii dicte sue uxori in dicta tota parte sua hereditatis, excipiens pro se medietatem agrorum suorum curie sue, ibidem indicando assignavit*”. - SSP 8, cz.2, nota 9954

owe kwoty. Pozwani bracia solidarnie poręczają za Piotra, że ten sprawy ureguluje pod zastawem swojego dziedzictwa w Kalinie.

Drugą żoną Piotra była **Piechna z Ilkowic**, córka Jakuba z Ilkowic rycerza **herbu Ulina**. Została ona zgodnie z ówczesnym zwyczajem zabezpieczona przez męża kwotą 120 grzywien z tytułu wiana i posagu na połowie dóbr w Kalinie. Sama zresztą miała swoją część ojcowizny w Ilkowicach, ale według mojej wiedzy, prawdopodobnie jej nie przejęła.

W roku 1425 **Pietrasz (Piotr) z Kaliny**^{19/} jest świadkiem dużej transakcji rycerzy z Tochołowa. W tym roku **Petro de Kalina** poświadcza w Księżu dużą transakcję handlową. Chodziło o sprzedaż wsi Radziemice („*villam Radzimice*”) Felicji żonie Mikołaja z Brzezia przez („*fratrem uterini*”) rycerzy Piotra i Mikołaja z Tochołowa. Transakcja opiewała na dużą kwotę dwóch tysięcy grzywien. Widać, że rycerz z Kaliny jest w tym czasie osobą przez sąsiadów poważaną i godną zaufania.

W 1430 r. Piotr z Kaliny sprzedaje za 20 grzywien groszy krakowskich Mikołajowi z Czarnocina swoją część młyna w Kalinie. I zarazem zobowiązuje się, że nie zbuduje innego, a jego kmiecie wg dawnego zwyczaju będą mleć zboże tylko w tym młynie (podobnie uczyni brat Piotra Włodek). W tym samym roku przed sądem nasz kaliński rycerz zobowiązuje się oddać 12 grzywien Maciejowi Barańcowi Ilkowic, a jeśli nie odda, pod karą XV będzie musiał mu zapłacić podwójnie, czyli 24 grzywny.

Piotr z Kaliny zmarł przed rokiem 1436 i został pochowany zgodnie z ówczesnym zwyczajem w kruchcie starego kalińskiego kościoła. 150 lat później, jego pra-prawnuk Jan, który będzie plebanem w kalińskim kościele, dokona renowacji grobów kalińskich rycerzy i przykryje je kamienną płytą, której fragment umieszczony jest poniżej. Więcej na ten temat ukaże się wkrótce (czytaj w dalszych częściach).

W 1447 roku, z tytułu podziału dóbr po rycerzu Piotrze wdowa Piechna wzięła w dożywocie całą część w Kalinie i łąn w Śladowie, natomiast synom: **Janowi, Mikołajowi i Jakubowi** przypadła część Śladowa bez łąn Piechny. Bracia i ich siostry

Anna i Piechna zeznają, że na czas życia matki będą trzymać dobra po ojcu w równych częściach, a po jej śmierci podzielą między siebie cały majątek.

Herb **Topór** z płyty nagrobnej kalińskich rycerzy (*środkowa część płyty: o tym odkryciu w kalińskim kościele w dalszych częściach*). Rycerze spod znaku Topora znikną z terenu ziemi słaboszowskiej w połowie XVII wieku (*więcej na ten temat w dalszych częściach*). Nad herbem fragment z napisu „**ADAM FILIUS DERSLAI**” [Adam syn Dersława]: Adam (1534-1560).

Drogosz (Drogomir), to jeden z bardziej znanych synów Wojsława. Imię tego kalińskiego rycerza pochodzi od wielkopolskich *Pałuków*. Nie do końca udało mi się ustalić, czy ten rycerz jest tożsamy z **Drogoszem VII z Chrobrza**.

^{19 /} **KDM,1386-1450, T. III, , red. F. Piekosiński, Kraków 1886, s. 225.** („*duobus milibus marcarum, melioris monete Cracoouviensis*”).

Tylko w jednym przypadku znalazłem określenie „*Drogomir VII z Kaliny*”. Być może Drogosz VII z Chrobrza miał jakieś części w Kalinie i w pewnym okresie pisał się z Kaliny. Być może że i „*nasz Drogosz*” miał jakieś części w Chrobrzu, ale nie trafiłem na taki ślad w źródłach. Jego nie znana mi z imienia bratowa (żona jego brata Gawła) była córką Drogosza Starszego z Chrobrza. Imię Drogosz (Drogomir) było charakterystyczne dla rycerzy z Pałuk, dziedziców Chrobrza i wskazywałoby na związki Kalińskich Toporów z Toporami (wcześniej Pałukami) z Chrobrza. Trochę zamętu odnośnie tego kalińskiego rycerza wprowadza również Jan Długosz, który wymienia *Drogosza* (Drogomira) z *Kaliny*, ale *jako syna Jaśka*. Problem w tym, że jedynym znanym mi w źródłach z tego okresu Jaśkiem, był brat (przyrodni) Drogosza.

Drogosz z Kaliny urodził się zapewne po roku 1360. Cieszył się zaufaniem okolicznych rycerzy (podobnie jak jego brat Piotr), widzimy go bowiem często wśród świadków transakcji handlowych i wśród poręczycieli sąsiedzkich pożyczek. I tak w roku 1404 dwukrotnie występuje jako świadek na dokumentach sądowych: w lutym poświadcza (wraz z braćmi) w Książu sprzedaż karczmy klasztorowi w Jędrzejowie przez Andrzeja dziedzica Potoku, natomiast cztery miesiące później świadczy rycerzowi ze Skroniowa^{20/}.

Ten Kaliński rycerz znany jest z wyjątkowej aktywności w latach 1386 – 1427. Jednak Drogosz często popadał w tarapaty finansowe, bowiem jest częstym klientem sądu ziemskiego w Książu z tytułu zaległych spłat. Być może ich początkiem były kwoty posagowe dla jego żony i jej córek, dla których Drogosz był ojczymem. I tak w roku 1397 kaliński rycerz wypłacił 100 grzywien posagu Annie, córce jego żony z pierwszego małżeństwa. Taką kwotę potwierdził przed sądem w Książu, mąż Anny, rycerz Mikołaj z Bieganowa.

10 grudnia 1397 roku Drogosz wyzbył się swojej części w Janowicach. Sprzedaje ją Stanisławowi z Polanowic za 100 grzywien groszy praskich. Transakcję potwierdza żona Drogosza, Małgorzata wobec licznych świadków, m.in. rycerzy z Zakrzowa (braci Andrzeja i Jaśka), z Marcinowic (Piotra i Wieńczysława), Bernarda z Kowalowa oraz Mszczuja z Kośłowa.^{21/} Już rok później bracia Drogosza (*Święszek, Piotrasz, Adam i Stanisław*) kupują u tegoż Stanisława 4 stogi zboża za 35 grzywien groszy pospolitych. Na transakcję sprzedaży części Janowic, zgodę musiała wyrazić żona Drogosza, ponieważ były to jej dobra posagowe. Drogosz zabezpieczył w ten sposób materialnie żonę, zapisując jej 160 grzywien posagu i wiana na swoich częściach w Kalinie i Janowicach. W tym roku Drogosz po raz kolejny pojawia się w ksiąskim sądzie. Tym razem jako oskarżyciel rycerzy z Woli Sasinowej (Wyszka i jego syna Wojciecha) o kradzież „*krogulca zwanego ćwikiem*”.^{22/} Wartość takiego ptaka, służącego do polowań, była duża i wynosić mogła nawet 40 groszy, co równało go z ceną żywego wołu. Cena jastrzębia była dwukrotnie większa.

W tym też roku, po paru wizytach w ksiąskim sądzie, Drogosz godzi się z Katarzyną, żoną Macieja z Boczkowic o ¼ dziedzictwa w Boleścicach.^{23/} Z dokumentów sądowych widać, że była to długa i zawiła sprawa. Wynika z nich, że Drogosz nabył prawa do tej dziedziny od Mściszka z Boleścic. Pretensje do tej dziedziny rościł sobie także Sienna z Boleścic i Maciej z Boczkowic, a po nim pretensje wносиła żona Macieja, Katarzyna.

W roku 1397 Drogosz toczył także sprawy sądowe z rycerzami z Kurozwęk i Raclawic. W pierwszej, kaliński rycerz domagał się 6 grzywien i czterech ćwiartek żyta od Hanki (wdowy po Tasie z Kurozwęk), w drugiej od Mikołaja z Raclawic 100 grzywien z tytułu poręki i zakładu.^{24/}

W roku 1406 ma zwrócić 14 grzywien Uniemie z Bałkowa w powiecie checińskim albo oddać mu w zastaw 3 kmieci. W roku 1411 ma zwrócić 7 grzywien Jakuszowi z Brzuchani albo zapłacić z tego tytułu karę dwukrotnie wyższą. Cztery lata później ma oddać 20 grzywien groszy Bernardowi z Kowalowa. Podobny dług ma wobec Jakusza z Brzuchani, ale w zamian zastawia trzech swoich kmieci. Podobnie czyni z kolejnym swoim wierzycielem bratem, Piotrem z Kaliny. I tym przypadku zastawem jest trzech kmieci oraz dodatkowo łąka w Kalinie.

W roku 1416 kupuje od swojego sąsiada dziedzica Maciejowa, zarazem sędziego ziemskiego krakowskiego, Pawła z Bogumiłowic stóg pszenicy. Z zapisek sądowych wynika, że transakcja nie przebiegała zgodnie, bowiem Drogosz miał problemy z zapłaceniem 12 grzywien półgroszy za towar. Sprawa otarła się o sąd i kaliński rycerz zaległy dług miał zapłacić na ręce komornika sądowego, którym w tym czasie był Florian z Knyszyna.

Trzy lata później Drogosz z Kaliny pod karą (piętnastu grzywien) ma zapłacić 10 grzywien Bernardowi z Kowalowa za kupionego od niego konia. Podobną sprawę ma rycerz z Kaliny w roku 1423, tym razem jest winny zapłaty za konia Maćkowi kmieciowi Piotrasza z Kaliny.

Wciągu swojego prawie półwiecznego gospodarowania w Kalinie, Drogosz wybudował dwór w Kalinie, zwany *Drogoszówką*.

^{20/} *KDM, 1386-1450, t. III, red. F. Piekosiński, Kraków 1886, s. 89-93;*

^{21/} *SSP 8, cz.2, nota 6167*

^{22/} *SSP 8, cz.2, noty: 9314, uw. 300/120; 303/8; 305/1.*

^{23/} *SPPP, t.8, noty: 5966, 6100.*

^{24/} *SPPP, t.8, noty: UW. 239/16-7; 241/25-6; 245/68*

W 1428 roku jego żona figuruje już jako wdowa. Ową żoną była od roku 1388 **Małgorzata (Michna)**, wdowa po rycerzu Sieciechu z Moskorzewa (również *Toporczyku?*), która wniosła kalińskiemu rycerzowi w posagu część w Zdowie. Te dobra Drogosz z żoną zastawili za 14 grzywien Klemensowi (Filipowi?) z Mysłowic. Wcześniej owa Michna (Małgorzata) była żoną Gawła, brata Drogosza, później wyszła za Sieciecha z Moskorzowa (1384).

Mikołaj (Miczek) ^{25/} to kolejny syn Wojsława. Występuje w źródłach w latach 1376 – 1398. Wraz ze swoimi bratankami **Mikołajem i Sławnikiem** dziedziczył części w Śladowie. Ci ostatni posiadają również części w Rosiejowie i Łysobargu (zapewne po matce).

O Mikołaju synu Wojsława wiemy, że nie żyje już przed 15 marca 1398, bowiem tego dnia ma sprawę w sądzie w Proszowicach **Urszula**, wdowa po nim („*relicta Nicolai de Sladow..*”): „*wdowa po Mikołaju ze Śladowa nie stawiała się w sądzie przeciwko dziedzicom z Kościejowa*” ^{26/} (*sprawa o zabójstwo i sprawy graniczne*). Mikołaj zmarł bezpotomnie.

Wspomniana żona Mikołaja Urszula, to córka rycerza Klemensa z Nasiechowic herbu Gryf (koniuszego króla Ludwika). Jej braćmi byli Marek i Klemens piszący się z Rosiejowa, a po podziale dóbr także z Nasiechowic. Z Nasiechowskich pochodziła również gospodarująca w tym czasie w Wielkiej Kalinie **Hanka** żona Piotra Kalińskiego. Była ona z kolei córką Marka, brata Urszuli, dziedzica Nasiechowic i Rosiejowa.

W 1401 roku ta sama wdowa Urszula została oskarżona przed sądem w Książu, przez kmiecia **Jakusza z Kaliny** o kradzież konia i szkodę. Przy okazji należy wspomnieć, że wdowa po Mikołaju, jak widać to zresztą z zapisów sądowych, była osobą o dużym temperamencie. W tym samym roku, wraz ze służbą najechała dobra **Paszka w Maciejowie** i porwała pasterza. Sprawa trafiła do sądu w Książu, który nałożył na dziedziczkę Śladowa karę pieniężną i nakazał zwrot porwanego.

Z zapisek sądowych z lat 1399 – 1401 znamy także drugiego cząstkowego dziedzica ze Śladowa również Mikołaja, bratanka wyżej wymienionego. Wiemy też, że był „*rodzonym bratem Sławnika*” (*fratrem germani*) ^{27/}. Z zapiski sądowej sporządzonej 31 stycznia 1398 w Proszowicach wiadomo o nim, że jego matką była nie znana mi bliżej Małgorzata, a siostrą Katarzyna, żona Mikołaja z Raclawic. ^{28/}

W roku 1398 owemu Mikołajowi z Raclawic, swojemu szwagrowi, oddał część dóbr położonych w Rosiejowie i Łysobargu Mikołaj ze Śladowa, jako posag siostry Katarzyny. Natomiast w roku 1402 bracia **Mikołaj i Sławnik** sprzedali za 400 grzywien (z tego 320 grzywien w gotówce) pozostałe części w Rosiejowie rycerzom z Nasiechowic, Klemensowi i Zbyszkwowi.

Trzecim cząstkowym dziedzicem Śladowa w tym okresie był wspomniany już **Sławnik**. Wiadomo nam już, że był bratem rodzonym Mikołaja. Odnotowany jest w źródłach w latach 1376 – 1418. Oprócz Śladowa gospodaruje w Kalinie i Krakuszowicach. Części w Krakuszewicach wniosła **Sławnikowi** żona Dobrochna, córka rycerza Stanisława z Krakuszowic, zdaje się herbu *Rawicz*.

W 1405 roku Sławnik chciał sprzedać część swojej dziedziny w Śladowie i Janowicach, ale sprzedaż blokował jego brat Mikołaj. Sprawa znalazła swój finał w sądzie. Sześć lat później już wspólnie bracia sprzedali Stanisławowi z Ilkowic część dziedziny w Janowicach położonej przy granicy ze Śladowem. Ze źródeł wiemy, że **Sławnik** był dwukrotnie żonaty. Pierwszy raz **Dobrochną**, którą w 1397 roku opatrzył posagiem i wianem w wysokości 200 marek grzywien groszy, zabezpieczonej na połowie swojej części w Śladowie. ^{29/}

Drugą żoną **ladowskiego rycerza** była **Piechna** z Szarbi, która wniosła mężowi części w Knyszynie. Przypadły jej one po zmarłym stryju Grzegorz. W 1423 roku Piechna jest już wdową po rycerzu Sławniku. W tym to roku sprzedała swoją całą część w Knyszynie rycerzowi Mikołajowi z tej miejscowości.

Czwartym w tym czasie rycerzem ze Śladowa był **Wojciech**, pojawiający się w źródłach w tym samym okresie. Wojciech jest w grupie innych synów Wojsława (**Adama, Mściszka i Stanisława**) przy podziale części dziedzictwa w Kalinie i Janowicach, a nie ma wśród nich **Mikołaja**. Żoną Wojciecha była **Elżbieta**.

Nic więcej o tym rycerzu ze Śladowa powiedzieć nie mogę, bowiem brakuje znanych mi dokładnych danych o dalszych losach tego rycerza i jego potomków.

O Stanisławie z Kaliny (Stanislaus de Kalina), bracie wymienionych wyżej rycerzy nic bliżej nie wiadomo, ponadto, że występuje w tym samym okresie, co tamci. Wiadomo, że po śmierci ojca i po podziale majątku w 1397 roku otrzymał części w Kalinie i Janowicach (łąki). Po raz drugi występuje w źródłach w roku

^{25/} 19 grudnia 1376 roku ma sprawę „na rokach” w Książu Wielkim z Gawłem z Kaliny („*Nicolaus de Sladow cum Gaulusone de Kalina...*”)

^{26/} źródło przypisu: w posiadaniu autora

^{27/} zapiska z 24 sierpnia 1400 r. „*Sławnik et Nicolaus fratrem germani, heredes de Zladow*”

^{28/} źródło przypisu: w posiadaniu autora

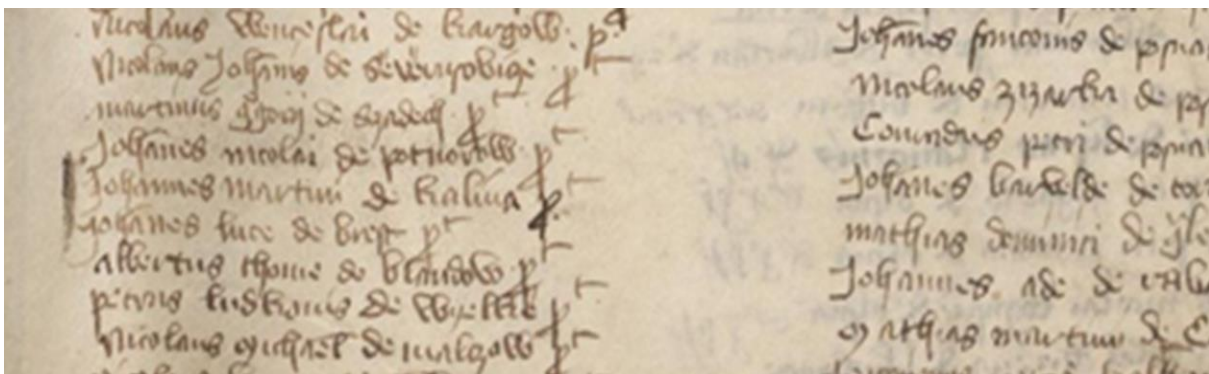
^{29/} źródło przypisu: w posiadaniu autora

1398, „...*kiedy to wspólnie z trzema braćmi (Świąszkiem, Piotraszem i Adamem) zobowiązują się zapłacić 35 grzywien pospolitych Stanisławowi z Polanowic za kupione u niego 4 stogi zboża (pszenicy)*”.^{30/}

W 1402 roku kaliński rycerz odsprzedził za 10 grzywien część łąk w Janowicach Sławnikowi ze Śladowa, który miał po prostu do niej bliżej. Stanisław z Kaliny występuje w znanych mi źródłach w latach 1395 – 1402. Trudni mi jednoznacznie stwierdzić, czy głośne procesy Stanisława z Kaliny z prepozytem klasztoru miechowskiego w roku 1432, o których piszę w dalszych częściach, dotyczą właśnie tego rycerza, czy też jednego z jego bratanków o tym samym imieniu^{31/}. Podobnie jak i w poprzednich przypadkach nic więcej o tym rycerzu z Kaliny powiedzieć nie można, bowiem brakuje znanych mi dokładnych danych o dalszych losach tego rycerza i jego potomków.

Rycerze z Kaliny Wielkiej i Śladowa do końca XV wieku, których nie udało się bliżej zidentyfikować, ale wszyscy gospodarują w tym samym czasie. Są powiązani rodzinnie, być może są braćmi Wojsława.

Marcisz (Marcin) z Kaliny – występuje w źródłach w latach 1385 – 86. Ten rycerz gospodarujący nad Kalinką w II połowie XIV wieku nie był chyba bratem wcześniej wymienionych dziedziców z Kaliny. Był najprawdopodobniej bratem Wojsława. Marcisza widzimy w 1388 roku, kiedy to procesuje się w sądzie ziemskim z Drogoszem o część Kaliny. Jego syn Jan, studiował na uniwersytecie krakowskim w roku 1411. Dalszą karierę robił w stanie duchownym. Został proboszczem w Kraśniku, gdzie wybudował kościół i tam zmarł w roku 1469.

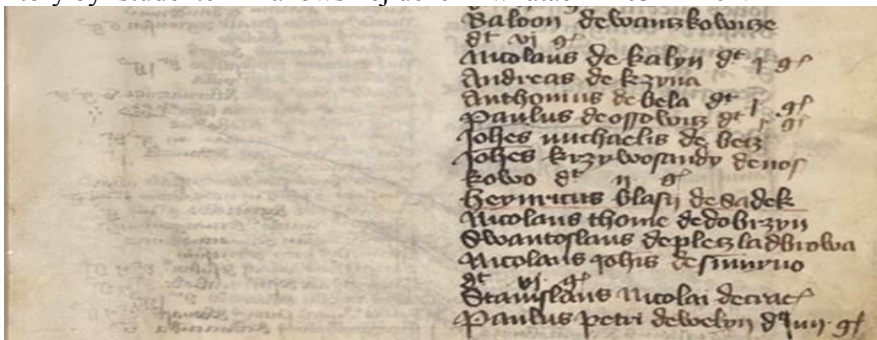
Fragment z «*Metrica Universitatis Cracoviensis a. 1400 – 1508*» Anno Domini M^o CCCC^o undecimo in rectoratu magistra Luce de Magna Cosmyn ...). Rok 1411. Rektorat Lukasz z Kozmina . „*Johannes Martini de Kalina pt*” (scan ze zbiorów autora). Na listę studentów wpisany został **Jan syn Marcina (Marcisza) z Kaliny**. Został on później proboszczem w Kraśniku..

Stoigniew z Kaliny – występuje w źródłach w latach 1385 – 86. Żona Stoigniewa Klichna w roku 1386 występuje w źródłach już jako wdowa po tym rycerzu. Syn Stanisław wraz z matką toczą w roku 1394 jakieś sprawy sądowe z Jaszkiem ze Śmiłowic.

Maciej z Kaliny - występuje w źródłach w latach 1382 – 86 (*Mathias dictum Kalinci* jako świadek w sprawie Grzegorza z Błogocic contra Piotr z Działoszyc o pobicie – przed sądem w Proszowicach 27 marca 1382 roku i w roku 1385 przed sądem w Wodzisławiu, kiedy to przeciwko Mathiam de Kalina wnosi sprawę Klemens z Pirocic o potwarz (quod calumpniat in hoc)^{32/}

Gawel ze Śladowa – występuje w źródłach w latach 1381 – 88. Toczy spory sądowe m.in. z Machną wdową po Gawłuszu z Kaliny.

Jan z Kaliny – kim dokładnie był, trudni ustalić. Udało mi się jedynie trafić na ślad jego syna Mikołaja, który był studentem krakowskiej uczelni w latach 1403 – 1404.

^{30/} „Swanschek, Poytasch, Adam, *Stanisl. heredes de Kalyna* ... źródło przypisu: w posiadaniu autora

^{31/} W tym roku Stanisław z Kaliny oskarżył kapelana Jana o spalenie jego dóbr w Kalinie z kolei klasztor miechowski oskarżył kalińskiego rycerza o to, że z jego namowy podpalono klasztorną wieś Uniejów (o tej bardzo ciekawej sprawie piszę w dalszych częściach)

^{32/} SPPP, t. 8, cz. 1, noty: 1382; 3012

*Fragment z « Metrica »1404. (Rektorat Jana Szafrąca) Wpis: „Nicolaus de Kalyn dt 1 gr.” - (scan ze zbiorów autora). Na listę studentów wpisany został **Mikołaj z Kaliny**.*

Od lat 30 – tych XV wieku w Kalinie i sąsiednim Śladowie gospodarują już rycerze drugiego pokolenia, które pieczętuje się herbem Topór. Nastąpił już także wyraźny podział na dwie rycerskie rodziny rycerzy z Kaliny i Śladowa. Od ich rodowych gniazd zwani są **Kalińskimi** i **Śladowskimi**. Ich dzieje i kolejnych pokoleń w dalszych częściach.

Na krótko, w latach 1430 – 44 w Kalinie pojawiają się Stanisław i Jan z Lipy i Daleszowic (Lipsy) z rodu **Doliwów** (czasami spotyka się przypis Lopskich do herbu **Łabędź**^{33/}). Kalina czasowo dostała do Lipskich jako dobro posagowe nieznaney mi z imienia pierwszej żony Stanisława Lipskiego Syn Stanisława Lipskiego Jan, (był plebanem w Falkowie) doposażył kaliński kościół zagrodą a w pamiętnym roku 1444, sprzedał całą swoją część Kaliny Janowi z Kaliny (synowi Włodka z Kaliny). Podobne zapisy na rzecz kalińskiego Kościoła czynią inni Kalińscy rycerze.

Stanisław Lichosik

Dalsze losy kalińskich rycerzy i historii Kaliny Wielkiej w kolejnej części.

¹ **J. Wroniszewski**, *Nobiles Sandomirienses .. Kraków 2013, s. 144*

Dzień Sołtysa

W dniu 18 kwietnia br. w budynku urzędu gminy odbyła się narada sołtysów na której między innymi sołtysi obchodzili swoje święto przypadające na dzień 11 marca – Dzień Sołtysa. Pani Wójt z tej okazji wręczyła sołtysom upominki oraz złożyła życzenia pomyślności, wytrwałości i zdrowia a także pogratulowała aktywności i zaangażowania w pełnieniu powierzonej funkcji.

Ostatki w remizie OSP Kropidło

W ostatnią sobotę karnawału 6 lutego br. W remizie OSP Kropidło odbyło się zebranie sprawozdawczo-wyborcze, któremu towarzyszyło spotkanie ostatkowe. Spotkanie to zostało zorganizowane przez strażaków i mieszkańców wsi Kropidło. Wśród zaproszonych gości znaleźli się Wójt Gminy – Marta Vozsnak, Przewodniczący Rady Gminy- Apoloniusz Dulewski, oraz pracownik UG - Marek Drózd. Spotkanie to było dobrym przykładem do pobudzenia aktywności mieszkańców, integracji oraz wspólnego spędzania czasu wolnego w miłej atmosferze.

100 lat w Gminie Słaboszów

W dniu 15 marca br. Dostojna jubilatka Pani Aniela Jaros skończyła 100 lat. Mieszkanka Janowic z radością przyjęła przybyłych gości, wśród których znaleźli się między innymi Wójt Gminy – Marta Vozsnak, Przewodniczący Rady Gminy- Apoloniusz Dulewski, radny Jerzy Pilawski, Kierownik USC – Maria Skóra, Dyrektor Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej – Stefan Mierzwiński. Pod adresem Pani Anieli padło wiele życzeń w tym pisemne od małopolskiego wojewody, premier Beaty Szydło oraz mieszkańców wsi Janowice, nie zabrakło również kwiatów, upominków i tortu. Urodzona 15 marca 1916 roku Pani Aniela Jaros wychowała ośmioro dzieci, może się pochwalić 16 wnukami i 23 prawnukami.

Jarmark Wielkanocny

W dniu 20 marca br. W Miechowie odbył się III Miechowski Jarmark Wielkanocny. Uroczystość rozpoczęła się o godzinie 11 procesją z palmami spod budynku Hospicjum im. Bł. S. Bernardyny Jabłońskiej w Miechowie i przez ul. Raclawicką przeszła do Bazyliki Grobu Bożego, gdzie została odprawiona uroczysta msza św. Na Pl. Kościuszki można było podziwiać gminne stoiska promocyjne. Gminę Słaboszów reprezentowało Koło Gospodyń Wiejskich w Nieszkwie, które przygotowało wiele pysznych smakołyków.

Dzień Kobiet

Tegoroczny Dzień Kobiet, który przypada na 8 marca odbył się w miejscowościach: Janowice, Nieszków i Kropidło.

W dniu 12 marca br. W remizie OSP Janowice z inicjatywy Radnego –Pana Jerzego Pilawskiego przy udziale pań ze wsi Janowice odbyło się spotkanie z okazji Dnia Kobiet, na którym przy poczęstunku zostały wręczone panią kwiaty.

Kolejne spotkanie zorganizowane zostało w świetlicy wiejskiej w Nieszkowie, gdzie przy poczęstunku panie spędziły czas w miłej atmosferze.

Dzień Kobiet świętowały również panie ze wsi Kropidło, które z własnej inicjatywy zorganizowały spotkanie w świetlicy wiejskiej, gdzie w towarzystwie panów spędziły miło czas.

We wszystkich spotkaniach udział wzięła Wójt Gminy – Pani Marta Vozsnak. Zorganizowane spotkania służyły integracji społecznej ale również były okazją do podziękowania paniom za ich codzienny trud i aktywne uczestnictwo w działaniach kulturalnych.